

Βιβλιοπαρουσίασις

Ραχήλ Χασιδ-Καλαντζοπούλου

Ἐδῶ δὲν ἔχει γιὰτὶ

Πρόλογος: Φραγκίσκη Ἀμπατζοπούλου.

Ἐκδόσεις «Ποταμός», Ἀθήνα, Δεκέμβριος 2017,
σελίδες 376, (14 x 22 ἐκ.).

Ἡ ἀρχιτέκτων Ζιλμπέρτ-Ραχήλ Χασιδ (1929-2017), σύζυγος τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ζωγράφου Παύλου Καλαντζοπούλου, εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες Ἑλληνίδες Ἑβραῖες ποὺ εἶχαν τὴν τύχη νὰ ἐπιζήσουν τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως.

Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι μεταπολεμικῶς εἶχε τὸ σθένος νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ κάμῃ σπουδὲς ἀρχιτεκτονικῆς στὸ ΕΜΠ, μὲ εἰδίκευση στὴν χωροταξία, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ σὲ μεγάλα τεχνικὰ γραφεῖα τῆς χώρας μας καὶ στὸ Ὑπουργεῖο Χωροταξίας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐδημιούργησε οἰκογένεια καὶ εἶχε μία εὐτυχισμένη θὰ λέγαμε πορεία, δὲν μπόρεσε νὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὸ Μπέργκεν-Μπέλσεν οὔτε τὰ μέλη τῆς πατρικῆς οἰκογενείας τῆς ποὺ χάθηκαν στὸ Ὀλοκαύτωμα.

Καὶ ὀρθῶς, διότι ὅπως γράφει ἡ ἴδια, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσῃ κανεὶς πῶς ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ποὺ ἐξετέλεσαν 1.500.000 παιδιὰ καὶ ἐφήβους ποὺ δὲν εἶχαν διαπράξει τίποτε ἀπολύτως.

Τὸ τραῦμα δὲν ὑπερνικᾶται καὶ παραμένει ὡς στίγμα μιᾶς ὁλό-

κληρης ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς βάρος οἰκογενειῶν πού δημιουργήθηκαν πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τοὺς καθ' οἰονδήποτε τρόπο ἐπιζήσαντες Ἑβραίους.

Ἡ Γενοκτονία, πρᾶξις ἀπεχθῆς κατ' ἐξοχήν, ἔγκλημα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητας, γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες παραμένει ἀθεράπευτο τραῦμα καθὼς, ἔχοντας ὑπάρξει θύματα Γενοκτονίας καὶ ἐμεῖς, γνωρίζομε καλὰ τί σημαίνει.

Ἡ ἀφήγησις τῆς Ραχήλ Χασιδ εἶναι μία ἀκόμη κραυγὴ ἀνθρωπισμοῦ καὶ μία ἀνθρώπινη ἱστορία, πού δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῆ ποτέ.

Μέσα στὶς λοιπὲς δυστυχίες τῆς ζωῆς της εἶναι καὶ τὸ ὅτι δὲν ἐπρόλαβε νὰ ἰδῆ τὸ βιβλίο της ὀλοκληρωμένο στὰ βιβλιοπωλεῖα...

Τὸ βιβλίο δὲν εἶναι μόνον προσωπικὴ μαρτυρία, ἀλλὰ συνδυάζει καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα εὐρύτερη, καθὼς τὸ θῦμα προσπάθησε νὰ κατανοήσῃ τὴν λογικὴ τοῦ θύτου. **Χ**ωρὶς νὰ δώσῃ ἀπάντησι, καθὼς ἀπάντησις δὲν ὑπάρχει...

